

ЗАКОН

О ОГРАНИЧАВАЊУ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА ТЕРОРИЗМА

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом прописују се радње и мере за ограничавање располагања имовином означених лица, надлежност државних органа за примену тих мера, као и права и обавезе физичких и правних лица у примени одредаба овог закона.

Значење појмова

Члан 2.

Појмови, у смислу овог закона, имају следеће значење:

1) „Ограничавање располагања имовином” је привремена забрана преноса, конверзије, располагања и премештања имовине или привремено управљање том имовином на основу одлуке надлежног државног органа.

2) „Имовина” означава финансијска средства, имовину било које врсте, покретну или непокретну, материјалну или нематеријалну, без обзира како је стечена, исправе или инструменте у било којој форми, којима се доказује својина или интерес у односу на таква средства или имовину (нпр. банкарски кредити, путнички и банковни чекови, новчане упутнице, деонице, хартије од вредности, обвезнице, менице, акредитиви, камата, дивиденда или други приход наплаћен на основу или настао из тих средстава или имовине и др).

3) „Означено лице” је физичко лице, правно лице, као и група или удружење, регистровано или нерегистровано, које је означено и стављено на листу терориста, терористичких организација или финансијера терориста на основу: одговарајућих резолуција Савета безбедности Уједињених нација или аката међународних организација чији је држава члан, предлога надлежних државних органа или на основу образложеног захтева стране државе.

4) „Финансирање тероризма” је обезбеђивање или прикупљање имовине или покушај њеног обезбеђивања или прикупљања, у намери да се користи или са знањем да може бити коришћена, у целини или делимично:

- за извршење терористичког акта;
- од стране терориста;
- од стране терористичких организација.

Финансирање тероризма је и подстрекавање и помагање у обезбеђивању и прикупљању имовине, без обзира да ли је терористички акт извршен и да ли је имовина коришћена за извршење терористичког акта.

5) „Терористички акт” је дело утврђено протоколима наведеним у анексу уз Међународну конвенцију о сузбијању финансирања тероризма, као и било које друго дело чији је циљ да изазове смрт или тежу телесну повреду цивила

или било ког другог лица које не учествује активно у непријатељствима у случају оружаног сукоба, када је сврха таквог дела, по његовој природи или сплету околности повезаних са тим делом, да застраши становништво, или да примора владу неке државе или неку међународну организацију да учини или да се уздржи од чињења неког дела.

6) „Терориста” је лице које само или са другим лицима:

- покуша или учини терористички акт на било који начин, непосредно или посредно;

- подстрекава и помаже у извршењу терористичког акта;

- има сазнања о намери групе терориста да изврши терористички акт, допринесе извршењу или помогне групи настављање вршења терористичког акта са заједничком сврхом.

7) „Терористичка организација” је група терориста која:

- покуша или учини терористички акт на било који начин, непосредно или посредно;

- подстрекава и помаже у извршењу терористичког акта;

- има сазнања о намери групе терориста да изврши терористички акт, допринесе извршењу или помогне групи настављање вршења терористичког акта са заједничком сврхом.

8) „Оправдано уверење да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта” је онај степен уверења који разуман човек просечних интелектуалних способности може стећи на основу доказа – чињеница које су општепознате или доказиве и веродостојних информација којима располажу надлежни државни органи.

II. ПОСТУПАК ЗА ОЗНАЧАВАЊЕ ЛИЦА

1. Листа означених лица

Члан 3.

Влада решењем утврђује листу означених лица, на основу:

1) листа означених лица утврђених од стране Уједињених нација (у даљем тексту: УН) и других међународних организација у којима је Република Србија члан;

2) на предлог надлежних државних органа, на основу оправданог уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта;

3) образложеног захтева друге државе.

Акт којим се утврђује листа означених лица објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије” и на званичним интернет страницама Владе Републике Србије и Управе за спречавање прања новца.

Измене и допуне акта којим се утврђује листа означених лица врше се одмах по сазнању за постојање чињеница од значаја за њене измене.

Влада је дужна да најмање једном годишње, на предлог министра надлежног за послове финансија, а по прибављеном мишљењу надлежних државних органа из члана 5. став 1. овог закона размотри оправданост стављања на листу означених лица.

1) Означавање лица на основу листа УН и других међународних организација у којима је Република Србија члан

Члан 4.

Министарство надлежно за спољне послове предлаже Влади означавање лица на основу листа УН и других међународних организација у којима је Република Србија члан.

Влада је дужна да сва лица са листа из става 1. овог члана, стави на листу означених лица.

Ако дође до промене листа означених лица из става 1. овог члана, министарство надлежно за спољне послове дужно је да, без одлагања, предложи Влади промену те листе.

2) Означавање лица на предлог надлежног државног органа

Члан 5.

Министарство надлежно за унутрашње послове или орган надлежан за безбедносне и обавештајне послове или Управа за спречавање прања новца (у даљем тексту: Управа) подноси писмени и образложени предлог акта Влади за означавање лица.

Уз предлог акта из става 1. овог члана прилажу се: подаци о лицу, као и чињенице које указују на оправданост уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта, о имовини која може бити предмет ограничавања располагања, као и мишљења осталих надлежних органа из става 1. овог члана.

Влада, на основу оправданог уверења, заснованог на предлогу акта из става 2. овог члана одлучује о предлогу акта о стављању на листу предложеног лица.

Решење о стављању на листу доставља се лично означеним лицима, у складу са законом.

3) Означавање лица на захтев друге државе

Члан 6.

Захтев за стављање на листу означених лица и ограничавање располагања имовином или средствима учињен од стране друге државе, доставља се дипломатским путем.

Влада, у року од три радна дана од дана достављања захтева, на основу оправданог уверења да је лице терориста, да финансира тероризам, да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта, одлучује о предлогу акта надлежног министарства о стављању тог лица на листу из члана 3. овог закона.

Влада, преко министарства надлежног за спољне послове обавештава подносиоца захтева о стављању на листу означених лица.

Решење о стављању на листу означених лица, донето на основу образложеног захтева стране државе, доставља се означеном лицу, у складу са законом.

2. Поступак пред судом

Члан 7.

Решење којим је означено лице стављено на листу означених лица, коначно је и против њега означено лице може покренути управни спор.

Управни спор се може покренути због:

- 1) погрешно утврђеног идентитета лица, и
- 2) непостојања основа за стављање на листу означеног лица.

У случају из става 2. тачка 1) овог члана, надлежни суд доноси одлуку у управном спору у року од 30 дана од дана покретања поступка.

III. ОГРАНИЧАВАЊЕ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ

Непосредна обавеза извештавања

Члан 8.

Правно или физичко лице дужно је да приликом обављања посла или делатности утврди да ли има послова или других сличних односа са означеним лицем.

Ако правно или физичко лице утврди да има послова или других сличних односа са означеним лицем дужно је да, без одлагања, обустави сваку активност и о томе одмах, а најкасније у року од 24 часа, обавести Управу.

Лице из става 2. овог члана је дужно да се уздржи од сваке активности до пријема решења о ограничавању располагања имовином, или обавештења да решење није донето, а најдуже седам дана од дана достављања обавештења Управи.

Правно или физичко лице из става 2. овог члана дужно је да уз обавештење достави име и презиме, адресу, односно назив и седиште, као и сву писану или електронску документацију и друге информације од значаја за идентификацију означеног лица, имовине и посла или других сличних односа.

Обавештење из става 2. и информације из става 4. овог члана достављају се у писменој или електронској форми, а ако се достављају телефонским путем, обавештење се мора потврдити у писменој форми.

Организација надлежна за вођење регистра привредних субјеката, удружења, задужбина, фондација, као и судови и јавни бележници дужни су да прегледају листу означених лица пре уписа у регистар или овере уговора о промету непокретности. Упис у регистар неће се извршити, нити оверити уговор о промету непокретности у случају да је означено лице предложено за директора, одговорно лице или већинског власника привредног субјекта, удружења, задужбина, фондација или ако се означено лице појави као уговорна страна код промета непокретности.

Информације у вези са уписом у регистар привредних субјеката, удружења, задужбина, фондација или овером уговора о промету непокретности достављају се Управи, без одлагања.

Министар надлежан за послове финансија, на предлог Управе, уређује начин достављања обавештења и информација о означеном лицу и његовој имовини из ст. 2. и 7. овог члана.

Поступак у Управи

Члан 9.

Управа може да захтева податке о означеном лицу и његовој имовини од државних органа, организација и лица којима су поверена јавна овлашћења.

Државни органи, организације и лица којима су поверена јавна овлашћења су дужни да Управи, без одлагања, а најкасније наредног радног дана од дана пријема захтева, доставе све податке којима располажу о означеном лицу и његовој имовини.

Управа, без одлагања, а у нарочито оправданим околностима у року од три дана од дана достављања обавештења или информације из члана 8. овог закона, сачињава извештај.

Извештај садржи и податке о идентитету пријављеног лица и његовој имовини добијене од државних органа, организација и лица којима су поверена јавна овлашћења, као и закључак да ли је пријављено лице означено лице и да ли имовина подлеже ограничавању располагања.

Извештај из става 3. овог члана Управа доставља, без одлагања, министру надлежном за послове финансија.

Министар надлежан за послове финансија, на предлог Управе, уређује начин достављања података о означеном лицу и његовој имовини од стране државних органа, организација и лица којима су поверена јавна овлашћења.

Овлашћење за ограничавање располагања имовином

Члан 10.

Ако по пријему извештаја из члана 9. овог закона, министар надлежан за послове финансија утврди да се ради о означеном лицу и имовини која подлеже ограничавању располагања, без одлагања, решењем налаже ограничавање располагања имовином тог лица.

Решење о ограничавању располагања имовином обавезно садржи:

- 1) податке о означеном лицу;
- 2) податке о имовини чије располагање се ограничава;
- 3) означавање да ће имовином управљати Дирекција за управљање одузетом имовином, у складу са законом;
- 4) означавање лица којима се решење доставља.

Решење о ограничавању располагања имовином доставља се правном или физичком лицу код кога се имовина налази, означеном лицу, Дирекцији за управљање одузетом имовином, Управи, надлежном јавном тужилаштву, органу надлежном за безбедносне и обавештајне послове, министарству надлежном за спољне послове, као и другим државним органима који могу бити повезани са имовином означеном у том решењу.

Достављање решења о ограничавању располагања имовином врши се, у складу са правилима општег управног поступка.

Правно или физичко лице код кога се имовина налази дужно је да ограничи располагање имовином на основу решења о ограничавању располагања имовином.

Обавештење да решење није донето

Члан 11.

Ако по пријему извештаја од Управе, министар надлежан за послове финансија утврди да се не ради о означеном лицу или о имовини која подлеже ограничавању располагања, односно да нема услова за ограничавање располагања имовином, дужан је да без одлагања, у писменој форми, обавести правно или физичко лице које је то обавештење доставило да може да настави активности које је обуставило.

Обавештење из става 1. министар надлежан за послове финансија доставља и Управи.

Трајање ограничавања располагања имовином

Члан 12.

Ограничавање располагања имовином траје док се означено лице налази на листи означених лица, односно до одлуке надлежног суда донете на основу овог закона.

Министар надлежан за послове финансија дужан је да два пута годишње, на предлог Управе, а по прибављеном мишљењу надлежних државних органа из члана 5. став 1. овог закона, размотри оправданост доношења решења о ограничавању располагања имовином.

Ако министар надлежан за послове финансија утврди да нису постојали услови за доношење решења о ограничавању располагања имовином, то решење ће поништити.

Управљање имовином чије је располагање ограничено

Члан 13.

Управљање имовином чије је располагање ограничено на основу овог закона врши Дирекција за управљање одузетом имовином, у складу са законом.

Управни спор

Члан 14.

Решење о ограничавању располагања имовином је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Управни спор се може покренути пред надлежним судом ако:

- а) лице коме је ограничено располагање имовином није означено лице;
- б) имовина чије је располагање ограничено није имовина чије се располагање мора ограничити у складу са овим законом.

Управни спор се може покренути, у складу са овим законом, за време трајања ограничења располагања имовином.

Покретање управног спора не одлаже извршење решења о ограничавању располагања имовином.

Дозвољено коришћење дела имовине

Члан 15.

Означено лице коме је ограничено располагање имовином може пред судом да покрене поступак ради изузимања дела имовине који је неопходан за основне животне трошкове (храна, станарина или рата стамбеног кредита, лечење и лекови, порез, премија осигурања, трошкови комуналија, трошкови за пружене правне услуге, накнада за редовно одржавање или чување средстава чије је располагање привремено ограничено или друге имовине или економских ресурса, који су настали након доношења решења о ограничавању располагања имовином).

За одлучивање у поступку ради изузимања дела имовине стварно је надлежан основни суд, у складу са законом којим се уређује надлежност судова.

Суд надлежан за одлучивање у поступку из става 1. овог члана је суд на чијем подручју означено лице има пребивалиште или боравиште, односно суд на чијем се подручју налази имовина која је предмет изузимања од ограничавања располагања имовином.

Поступак ради изузимања дела имовине хитан је и води се по правилима ванпарничног поступка.

Извршење судских одлука

Члан 16.

Имовина чије је располагање ограничено, у складу са овим законом, може бити предмет извршења по правноснажној судској одлуци у циљу заштите савесних трећих лица.

Укидање решења о ограничавању располагања имовином

Члан 17.

Ако разлози за доношење решења о ограничавању располагања имовином престану да постоје, министар надлежан за послове финансија дужан је да укине решење, у складу са одредбама закона којим је уређен општи управни поступак.

Решење којим се укида решење о ограничавању располагања имовином доставља се правном или физичком лицу код кога се имовина налази, означеном лицу, Дирекцији за управљање одузетом имовином, Управи, надлежном јавном тужилаштву, органу надлежном за безбедносне и обавештајне послове, министарству надлежном за спољне послове, као и другим државним органима којима је решење о ограничавању располагања имовином достављено.

Достављање решења којим се укида решење о ограничавању располагања имовином врши се у складу са правилима општег управног поступка.

IV. НАДЗОР

Орган надлежан за вршење надзора

Члан 18.

Управа врши надзор над применом одредаба овог закона.

Ако Управа у вршењу надзора утврди постојање неправилности или незаконитости у примени овог закона, дужна је да:

- 1) захтева отклањање неправилности и недостатака у року који сама одреди;
- 2) поднесе захтев надлежном органу за покретање одговарајућег поступка;
- 3) предузме друге мере и радње за које је законом овлашћена.

V. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступи

Члан 19.

Новчаном казном у износу од 100.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице ако:

- 1) приликом обављања посла или делатности не утврди да ли има послова или других сличних односа са означеним лицем (члан 8. став 1);
- 2) не обустави сваку активност са означеним лицем, не обавести Управу или је не обавести најкасније у року од 24 часа (члан 8. став 2);
- 3) не достави сву писану или електронску документацију (члан 8. став 4);
- 4) не ограничи располагање имовином на основу решења о ограничавању располагања имовином (члан 10. став 5).

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу, новчаном казном у износу од 10.000 до 200.000 динара.

Прекршаји

Члан 20.

Новчаном казном у износу од 5.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у суду, организацији надлежној за вођење регистра привредних субјеката, удружења, задужбина, фондација, и јавни бележник ако:

- 1) упише у регистар привредно друштво, удружење, задужбину, фондацију или овери уговор о промету непокретности или информације о чињеницама и околностима у вези са уписом у регистар привредног друштва, удружења, задужбине, фондације или овере уговора о промету непокретности не достави Управи (члан 8. став 7);

Новчаном казном у износу од 10.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

- 1) приликом обављања посла или делатности не утврди постојање послова или других сличних односа са означеним лицем (члан 8. став 1);

2) не обустави сваку активност са означеним лицем, не обавести Управу или је не обавести најкасније у року од 24 часа (члан 8. став 2);

3) не достави сву писану или електронску документацију (члан 8. став 4).

4) не ограничи располагање имовином на основу решења о ограничавању располагања имовином (члан 10. став 5).

VI. ГОДИШЊИ ИЗВЕШТАЈ

Члан 21.

Влада подноси годишњи извештај о спровођењу овог закона Народној скупштини до краја марта текуће године за претходну годину.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

Влада утврђује листу означених лица у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 23.

Министар надлежан за послове финансија у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона донеће прописе из члана 8. став 8. и члана 9. став 6. овог закона.

Члан 24.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.